

Velikonoce 2014 ve Slovenském ráji

Již od ledna jsme plánovali nějakou zajímavou výpravu v době Velikonoc a volba padla na Slovenský ráj. Proběhlo zajištění noclehů, jízdenek a každý už se těšil do tohoto krásného koutu Slovenska.

Ve středu 17. dubna večer nastupuje 22 účastníků do vlaku. Lehátkovým vozem odjíždíme do Popradu a odtud osobáčkem do Vydrníku. Ve čtvrtek v půl osmé ráno nasazujeme batohy na záda a kráčíme do kempu v Podlesku. Po hodině přicházíme na recepci, dostáváme klíče od chatiček Javorina a jdeme se ubytovat.

Už v 9 hodin vyrážíme na první výlet. Od kempu jdeme k Hrdlu Hornádu a pokračujeme Prielomem Hornádu. Tady na nás čekalo několik technických úseků, kdy jsme po stupačkách ve skále kráčeli přímo nad řekou. V ústí Kláštoriské rokliny odbočujeme a už jdeme korytem potoka a po několika žebřících stoupáme podél vodopádů. Jelikož zde byli téměř všichni poprvé, byl to moc zajímavý zážitek. Po občerstvení na Kláštorisku sestupujeme k Tomášovské Belé a míříme do Sokolí doliny. Tady na nás čeká nejvyšší vodopád Slovenského ráje, a to Závojevý vodopád

vysoký 75 metrů. Díky slabší zimě není mnoho vody, přesto může každý obdivovat jeho krásu. Zdoláváme jej unikátní soustavou žebříků, lávek a řetězů. Pomalu jdeme zpátky do kempu. Po návratu se vypráví, co kdo viděl a už se těšíme na druhý den. Únava dělá své a brzo řada z nás leží v posteli a nechává si něco pěkného zdát.

Páteční modré ráno nás díky skvělé viditelnosti vítá pohledem na Vysoké Tatry. Dneska nás čeká nejdelší výlet. Od kempu jdeme k Píle a k Velkému Sokolu. Vcházíme do rokliny a různě se brodíme vodou či přecházíme potok po mokřích kladách nebo přeskakujeme po kamenech. Občas tam někdo spadne a má pořádně mokro v botách. Čeká nás 2,5 hodiny chůze roklinou Velký Sokol skrz Kamenná vrata a Rothovu kotlinu. Po zasloužené svačince sestupujeme opět k Píle, kdy cestou pozorujeme Královu Holu. Čtyři nadšenci si plní expedici „Bykárka“ – výstupem na blízký vrchol, který je pro ně středobodem světa. Následuje roklina Piecky s nejdelším žebříkem. Po výstupu už toho máme všichni až až a těšíme se na odpočinek v chatičce či restauraci Rumanka.

Sobotní ráno opět ukazuje, že bude fajn počasí. Procházíme Prielom Hornádu až k Letanovskému mlýnu a vrchem jdeme na Tomášovský výhled. Následuje nezbytné foto s touto známou skálou a „kochání se“. Po sestupu míříme poslední částí Prielomu Hornádu na Letanovský mlýn a dále na Kláštorisko, kde si každý rád odpočine. Následuje hodinka a čtvrt chůze Velkým Kyselem. Pak už jen cesta dolů do kempu. Večer se masí karty, kouká se na dešť a bouřku z okna a trochu se balí, protože v neděli po návratu z výletu odjíždíme domů.

Neděle láká si přispat, ale opak je pravdou. Po snídani vyrážíme již v 8.30 hodin, chceme si užít hor až do odjezdu. Na závěr pobytu jsme si nechali to nejkrásnější, a to Tiesňavu Suchá Belá. Vody je po více-rejším dešti o trochu více. Odměnou jsou nádherné vodopády např. Misový, Okiekový či Korytový. Následuje náhradní trasa Kyselem s Obrovským vodopádem a hodinový průchod Malým Kyselem s Mechovým vodopádem a dutou vrbou „splněných přání“. Po návratu se musíme rychle vysprchovat, něco si uvařit, dobalit. V půl čtvrté nasazujeme batohy na záda a tím končí naše putování.

Odcházíme do Vydrníku na vlak a jedeme do Popradu. Po dvou hodinách čekání nastupujeme do lehátkového vozu a míříme do Prahy a do Kralup, kde jsme v pondělí v časných ranních hodinách.

Za čtyři dny jsme prošli všechny doliny v okolí Podlesku a nachodili více než 100 km. Počasí přálo během celého pobytu, a tak se velikonoční poznání Slovenského ráje opravdu vydařilo. Každý bude určitě rád vzpomínat na tuto romantickou krajinu našich sousedů.

*Zdeněk Vejrosta,
TOM Vltavský paprsek,
Kralupy nad Vltavou*

